

Tilskud til en Bane igennem Veile være sikke paa at opnaa paa engang begge Fordele, hvorimod de nu ved at gaa igennem Greisdalen kun opnaa at staa hjælpeløse overfor det andet Spørgsmaal, som kommer til at foreligge. Der var et andet Formaal, som vilde naaes ved denne Linie, naar det Hele toges sammen, thi saa kunde man fra Stræningen der i denne Midtegn af Jylland, naar man derfra vilde Ghd paa — ikke over Esbjerg, skjøndt der jo ogsaa der til vilde spares 2—3 Mil, men man maatte gaa ad Skjernbanen — spare 5—6 Mil ved en Stikbane ned til Vinien, som gaar over Kolding og Lunderstov. Jeg nævner Kolding paa Grund af den sædvanlige Opfattelse, at man ikke gaar Byerne forbi, naar der ikke foreligger særdeles paatrængende Grunde derfor. Man vilde paa den Maade opnaa to Fordele. Man vilde komme til den nærmeste By Veile ad den Linie, og man vilde ogsaa komme Ghd paa ad Vinien Kolding—Lunderstov til Vandrup. Det er jo ikke muligt i et Foredrag at lægge dette klart frem; men jeg tror dog, at disse Grunde maa betyde Noget, og da navnlig med Hensyn til Amtsrådets Stilling og til Veile Bys Stilling, naar Talen er om at give et saadant kommunalt Tilskud. Men det er min Mening, at denne Linie absolut vil være at foretrække og, spør jeg til, saa meget mere at foretrække, som der desforuden, efter hvad jeg har hørt sige, reise sig tekniske Indvendinger mod den Stigning, som foraarjages ved at gaa op gjennem Greisdalen, saaledes at hele Banelegemet, Materialet, Drevkraften, Trækraften vilde kunne blive væsentlig billigere, naar man ikke skulde have disse Stigninger, som denne første Del af Vinien fra Veile fremfalder. Jeg skal sige dertil, at der haves navnlig fra Sognene i Veile Omegn langs Veile-Dalen meget betydelige Tilbud om Tilskud, hvorom jeg forbeholder mig siden at meddele Udvalget nærmere Oplysninger, hvis det ikke allerede skulde vide Noget derom. Det Spørgsmaal, som her er nævnt, og navnlig, forsaavidt som jeg har nævnt det, vedrører slet ikke den specielle Del af Veile Amt, som jeg repræsenterer, og jeg tror, at deres Interesser, som jeg nærmest skulde tale for, vilde gaa imod mig her, og at de slet skulde mene: Nei, vi ville foretrække Greisdalen, saa holdt vi dem saa langt borte som muligt; men det vedkommer ikke mig. Jeg ser paa Sagen fra et almindeligt Standpunkt og da navnlig fra Amtets Side, forsaavidt man modtager det Tilskud, der her er Tale om, og da tror jeg, det er rigtigt, hvad jeg her har nævnt, at der

maatte kunne gives en Frist til en saadan Udbidelse af denne Bane, som jeg har omtalt, med bestemt Sikkerhed for, at den gaar den rette Vej gjennem Veilebaler eller i alt Fald, at det bliver, som det ærede Medlem fra Give (Sørgensen) har sagt, alternativt, og at der altsaa bliver nye Forhandlinger. Jeg henstiller til det ærede Medlem for Bjerre Herred (Bertelsen) at tage dette Spørgsmaal under nærmere Overveelse.

Judenrigsministeren (Singer Slev):

Det vil vist være i Erindring her, at jeg allerede ved Lovforslagets 1ste Behandling udtalte, at jeg vilde finde det meget naturligt, at man gik til at forandre dette Forslag til et Forslag, der angik en Jernbane fra Veile til Give. I Fjor var der ligeledes et saadant Forslag herinde. Det stod paa samme Lovforslag som Horsens—Tørring-Banen, og jeg har erklæret, at jeg vil understøtte et Lovforslag om en Jernbane fra Veile til Give. Derimod har jeg ikke forandret Standpunkt med Hensyn til det første Forslag, som foreligger her, og jeg vil derfor anbefale, at man vedtager den Endring, som er foreslaet i alt Fald af Flertallet i Udvalget. Med Hensyn til Veile—Give-Banen skal jeg tillade mig at erindre om, at i Fjor blev der sluttet en Overenskomst i et Udvalg. Det er den „saakaldte“ Overenskomst, der findes „paa en Papir“, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) pleier at tale om. Den gik ud paa, at der for Baner af den Bestaaenhed skulde ydes 25,000 Kr. pr. Banemil og den halve Expropriation, og det blev ganske særlig gjort gjældende i Anledning af Horsens—Tørring og Veile—Give-Banen. Riget som jeg havde erklæret for Horsens—Tørring-Banens Vedkommende at ville give dette Tilskud, saaledes erklærer jeg mig ogsaa for villig dertil for Veile—Give-Banens Vedkommende, altsaa, jeg holder mit Standpunkt fra i Fjor. Det kan være, at dette Anlæg kan behøve større Tilskud, det benægter jeg ikke, men saa kan man gaa en anden Vej; saa kan man nedsætte Fordringerne til Anlægget, hvilket jeg ikke har Noget imod. Det glædede mig, at det ærede Medlem, der udtalte sig som Ordfører, erkjendte, at det var, hvad man kunde vente at faae, og det syntes ogsaa, at det ærede Medlem, om han ikke vilde være tilfredsstillet, saa dog mente, at man kunde nøies med at bygge Banen med dette Tilskud, og jeg haaber, at ærede Medlemmer ikke vente, at jeg skulde forandre Stilling totalt og fravige min Stilling fra i Fjor; de kunne saa meget mindre vente